

1895

1939

ИНФОРМАЦИОННИ

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

на Варн. търг.-инд. камара

Год. X, бр. 6 и 7.

Варна, 5 юлий 1939

Проф. Станчо Чолаковъ

Нѣкои общи впечатления отъ германо-ромънското стопанско съглашение

Подписаното на 23 мартъ, тази година, стопанско съглашение между Германия и Ромъния представлява за насъ особенъ интересъ, макаръ че още не е влѣзло въ действие. Впрочемъ, тъкмо това обстоятелство, че още не е влѣзло въ действие, е най-интересното, като се вземе предвидъ, че съ него въобще се бързаше извършено много. Тѣзи нѣща ще станатъ по-ясни, чрезъ по-нататъшнитѣ бѣгли мисли.

Нашиятъ интересъ къмъ разглежданото стопанско съглашение се обуславя отъ нѣколко обстоятелства:

1. То се отнася до една наша съседка, която въ много отношения е и нашъ конкурентъ;

2. Отразява се и върху дунавския и черноморския проблеми, които сжщевременно сж и наши проблеми;

3. Тъкмо това съглашение изразява сжщността на велико-германската стопанска политика, която сжщо не е безинтересна за насъ;

4. Разглежданото съглашение остави впечатлението, че е една отъ стъпките на германската политическа експанзия, защото бѣше сключено следъ проявения германски напѣнъ къмъ Чехославия, къмъ Мемелъ, къмъ Украйна и пр.; второ, защото подписването му стана на другия денъ, следъ като преговоритѣ бѣха прекъснати; трето, защото срокътъ на това съглашение е необичайно дълъгъ (5 години, когато въ други случаи имаме 1—2 или най-много 3 години) и, най-после, защото е редактирано въ най-общи форми. Дългиятъ срокъ на съглашенieto означава, че една отъ странитѣ е предвидѣла за себе си положителни изгоди, даже и при евентуални влошения на конюнктурата (нѣщо, което при сегашното

състояние на нѣщата е съвсемъ вѣроятно) и се е наложила надъ другата. Невъзможно е едно и сжщо условие да бжде еднакво полезно за дветѣ страни. Може съ положителностъ да се предполага, че се е наложила Германия; затова тя бързаше съ влизането на съглашенieto въ сила, а Ромъния се въздържа да го ратифицира. Сжщо, и общата формулировка на съглашенieto, и избѣгването на конкретни указания показва, че една отъ странитѣ е успѣла да си запази свобода на изборъ и действие за всѣки единиченъ случай отдѣлно, споредъ условията на момента. Сигурно не е Ромъния, която си е запазила тази привилегия. Въ съглашенieto е казано, напримѣръ, че Германия има право да създаде свои свободни зони, въ които може да организира свои търговски и индустриални предприятия, но не е казано нито къде ще бждатъ тѣзи зони (дали на Дунава, или на Черно море), нито каква форма ще иматъ тѣ. Въ съглашенieto е предвидено още, че въ Ромъния ще бжде проведенъ единъ планъ за транспортна и съобщителна мрежа, и то при сътрудничеството на германската индустрия и на германскитѣ специалисти, което ще рече, че Ромъния би била включена въ общата система отъ аутостради и канали, но никжде не е конкретизирано, нито кои, нито колко, нито къде ще бждатъ тѣзи шосета и канали.

Германо-ромънското съглашение изразява общата идея, че ромънското стопанство ще бжде приспособено къмъ нуждитѣ и условията на германското стопанство: да произвежда предимно това, което ще купува Германия, и да остане да купува това, което Германия произвежда. Въ такъвъ случай, щѣли да иматъ

облаги и двете страни. По всичко личи, обаче, че по-скоро това съглашение е съобразено съ нуждите на германското „жизнено пространство“ — едно понятие, което, изглежда, е въ състояние да оправдае много неща. Действително, Германия спечели много съ заемането на Австрия и Чехия, но все още нейната земя не може да ѝ даде едно самозадоволяване, поне отчасти достатъчно за онова военно напрежение, към което третият Райхъ насочва вниманието си. Германия има и ще има нужда от вносъ на храни, на хранителни продукти, на сурови материали и др. Тъкмо тѣзи произведения идватъ отъ тѣй нареченитѣ югоизточни страни (Ромъния, Унгария, Югославия и България). За да може да си доставя изброенитѣ необходими стоки, Германия трѣбва да изнася своитѣ индустриални произведения, но ясно е, че Германия не може да изнася индустриалнитѣ си произведения въ индустриални страни, а не разполага и съ достатъчно девизи, за да купува необходимитѣ ѝ стоки въ брой. На нея остава, следователно, да избере пътя на единъ видъ натурална размѣна съ земеделскитѣ югоизточни страни. По тази причина, Германия има интересъ да спре индустриализирането на казанитѣ страни, за да ги привърже къмъ собствената си индустрия и да нагоди земеделнието имъ къмъ собственитѣ си нужди. Въ такъвъ случай, ще се закръгли германското жизнено пространство. Въ сжщностъ, такива сж и действията на Германия. Всички знаемъ, че миналата година тя предложи на югоизточнитѣ страни, да гарантира стабилни цени на земеделскитѣ имъ произведения, и то за единъ дълъгъ периодъ отъ 10 години, стита тѣ да се обвържатъ да останатъ само земеделски страни. Но знаемъ сжщо, че тя откъзваше да се ангажира да имъ дава своитѣ индустриални произведения, срещу купуванитѣ земеделски стоки, пакъ по опредѣлени и постоянни цени. За себе си Германия искаше да запази свобода на действие.

Такава е новата свѣтвно-стопанска теория въ германската литература, която се старае да обясни пропагандиранитѣ и настоявани търговски връзки на Германия съ югоизточнитѣ страни, въ това число и Ромъния. Германската представа за свѣтвното стопанство почива върху идеята за разпредѣлението на труда, но последното не трѣбвало да почива върху автоматизма на ценитѣ, а да се направлява отъ съответната държава, споредъ

уговоренитѣ условия и цели. Срѣдствата съ които Германия мисли да осжществява идентѣ си, сж съвсемъ прости: отъ една страна, това е поемателната способностъ на голѣмия ѝ консумативенъ пазаръ, съ което иска да каже, че е въ състояние да погълне голѣмо земеделско производство, и отъ друга страна, способността на нейната индустрия да снабдява земеделскитѣ страни съ индустриални произведения. Ние увеличаваме покупателната сила на другитѣ, за да купуватъ отъ насъ, се казва въ една статия на „Der Deutsche Volkswirt“ (отъ 6. IV. 1939), когато гарантираме пласментъ на производството имъ у насъ и постоянни цени. Че Германия гледа на югоизточнитѣ страни по единъ изключителенъ начинъ, личи отъ следнитѣ извадки изъ сжщата статия: „Германия не може да приложи еднакво, въ всички части на свѣта, системата на сътрудничество съ държавитѣ отъ югоизточна Европа. Тази размѣна на стоки може, споредъ думитѣ на Министра на стопанството, да се извърши само тамъ, където сж на лице естественитѣ предпоставки“. А тѣзи естествени предпоставки не биха могли да бждатъ други, освенъ въ едната страна да остане индустрията, а въ другитѣ — земеделнието.

Такава е и идеята на герmano-ромънското стопанско съглашение. То е единъ видъ формалното начало на бѣгло описаната германска свѣтвно-стопанска система. Както се пише въ по-горе цитираната статия, това съглашение щѣло да бжде последвано отъ подобни договори съ други държави, чрезъ което щѣлъ да се установи най-сетне онзи голѣмъ стопански блокъ отъ Северно море до Черно море, чиято естествена ось е Дунавътъ. Казано е въ съглашението, че дветѣ договорящи държави се задължаватъ да урегулирватъ общото си производство по такъвъ начинъ, че увеличението на търговската размѣна между тѣхъ да стане една естествена последица. *Съ общи и взаимни грижи трѣбва да се държи сметка за нуждата отъ вносъ на Германия и за преустройството на ромънското стопанство.* Съглашението предвижда единъ нѣколкогодишенъ планъ за производство и размѣна, който следва да се изпълнява отъ вътрешната стопанска политика на двете страни („Frankfurter Zeitung“ отъ 25. III. 1939). Въ рамкитѣ на този планъ лежатъ следнитѣ по-главни цели:

1. Германия ще закупува излишъците на зърнени храни във Ромъния;

2. За да се нагоди този излишък към нуждите на Германия, а и да се засили производството на необходимите ѝ маслодайни и влакнодайни растения, проектира се засяването на голъми площи със соя, рицинъ, ленъ и конопъ. Ще бждат организирани опитни полета, под ръководството на германски специалисти;

3. Ромънските гори ще бждат експлоатирани по изработенъ планъ, за да се отговори на германските нужди за целулозна каша и за строителенъ материалъ. За добиването на целулозната каша, необходима за хартиената индустрия, за индустрията на изкуствена вълна и др., сж особено подходящи тръстици по делтата на Дунава. По тази причина, Германия има желанието да инвестира голъми капитали за експлоатацията на обширните тръстикови пространства по дунавската делта. Впрочемъ, слизането на дунавската делта има грамадно стратегическо значение за Германия (Financial times от 10. III. 1939);

4. Всички закупувани ромънски произведения ще се заплащатъ чрезъ германски индустриални произведения;

5. Германия ще достави необходимите съоръжения за електрифициране на Ромъния, както и за съобщителната ѝ мрежа;

6. Стойността на германските индустриални произведения ще бжде по-голяма, тъй че отъ излишъка ще се набератъ капитали, които Германия ще вложи за проучване и експлоатация на ромънските подземни богатства, чрезъ проектантите за целта германско-ромънски дружества, а сжщо и за организирането на споменатите свободни зони.

Не може да се откаже, че и Ромъния би имала известни облаги отъ това съглашение, доколкото е дума за разработването на подземните ѝ богатства и за пласиране на земеделските ѝ произведения, но нератифицирането му отъ нейна страна се очакваше отъ всички, които виждаха, че чрезъ него тя се бѣше лишила отъ стопанския си суверенитетъ.

Въ всеки случай, това съглашение поставяше ромънската индустрия предъ тежки изпитания.

ТЪРГОВСКИ ОТДЪЛЪ

Разяснения по прилагане правилника за регистриране на търговските фирми.

Въ връзка съ прилагането на „Правилника за регистриране на търговските фирми, камарата ни счита за свой дългъ да извести следното:

По окр. № I-18-18256 отъ 5. X. 1938 год. на Министерството на търговията, промишлеността и труда:

1. Заявленията за промѣни въ регистрите при търговско-индустриалните камари на търговските фирми, като премѣстване, откриване на клонъ, ново фирмено наименование, прекратяване, вписване къмъ предмета на предприятието нови браншове или заличаване на съществуващи и пр., следва да се обгербува съ 50 лв. гербова марка, съгласно чл. 24, п. 3, буква „б“, ал. III отъ Наредбата законъ за гербовия налогъ.

2. При подаване молба за извършване промѣна въ еднолични търговски фирми въ регистра на търговско-индустриалните камари нѣма да се изисква нотариална завѣрка на подписите.

3. а) Нѣма да се изисква отъ камарите бирническо удостоверение при регистриране на нова фирма, при премѣстване на тази фирма, при откриване на клонъ и при прекратяване на фирмата;

б) ще се изисква бирническо удостоверение само въ случая, когато имаме прехвърляне на търговска фирма отъ едно лице на друго.

4. Търговско-индустриалните камари ще следва да събиратъ предвидената въ бюджета такса за регистриране на фирмите въ следните случаи:

а) при първоначално регистриране на фирмата;

б) при премѣстване на едно предприятие отъ едно населено мѣсто въ друго, безразлично отъ това, дали другото населено мѣсто се намира въ единъ и сжщи или въ два различни камарни райони;

в) при откриване на клонъ въ друго населено мѣсто;

г) при вписване на ново наименование на предприятието;

д) при заличаване на едноличната търговска фирма, поради преобразуването ѝ въ събирателно дружество;

е) при заличаване на търговската фирма, поради отказъ отъ търгуване и пре-

Международната Изложба — Варна

рекламира най-резултатно

Вашето производство

13 августъ — 2 септември 1939 год.

ставане да се упражнява търговското занятие.

5. Нѣма да се събира предвидената по бюджета на камарата такса за регистриране на търговските фирми при откриване на клонъ въ сщщото населено мѣсто и при промѣна въ начина на търгуването (отъ едро, на дребно и пр.)

По окр. № I-18-7951 отъ 24 априль 1939 год. на Министерството на търговията, промишлеността и труда:

I. Когато търговецътъ мѣсти търговското си заведение отъ едно населено мѣсто въ друго, спадащо въ района на камарата, въ която е регистрирана фирмата му:

Въ случая, търговецътъ трѣбва да подаде молба, обгербована съ 50 лв. гербова марка, до търговско-индустриалната камара, съ която да съобщи населеното мѣсто, където ще мѣсти търговското си заведение и да поиска да се впише въ търговския регистъръ на камарата тази промѣна.

Нотариална завѣрка на подписа и документитѣ, предвидени въ чл. 4 отъ „Правилника за регистриране на търговските фирми“, не сж необходими.

При регистриране промѣната въ търговския регистъръ, камарата събира такса, предвидена по бюджетъ, за регистриране на търговски фирми.

Извършената промѣна се публикува периодически въ Известията на камарата.

Сжщиятъ търговецъ, който мѣсти търговското си заведение, трѣбва писмено да уведоми общината, отъ която се мѣсти, и мѣстното търговско сдружение, а така сжщо това трѣбва да стори и въ общината, въ която се мѣсти (спр. окр. I-18-13180 отъ 31. VII. 1937 год., публ. д. в. брой 164 отъ 31. VII. 1937 год.).

II. Когато търговецъ мѣсти търговското си заведение отъ едно населено мѣсто въ друго, спадащо въ другъ камаренъ районъ

следва да се извършатъ следнитѣ формалности:

1) Да се подаде молба, обгербована съ 50 лв. гербова марка, до търговско-индустриалната камара, въ района на която му е регистрирана търговската фирма, съ която молба да поиска да му се заличи фирмата и се отбележи промѣната въ търговския регистъръ на камарата, като се регистрира наново фирмата

му въ камарата, въ района на която мѣсти търговското си заведение.

Таксата за отбелязване промѣната се събира отъ камарата по бюджетъ.

2. Нотариалната завѣрка на подписа и документитѣ, предвидени въ чл. 4 отъ Правилника за регистриране на търговските фирми, не сж необходими при заличаване фирмата.

3. Следъ като търговско-индустриалната камара отбележи промѣната въ търговския си регистъръ, т. е. заличи фирмата на търговеца, следва да препрати молбата му, при надпись, въ оная търговско-индустриална камара, въ района на която се мѣсти търговското заведение, съ задължение да се регистрира фирмата му служебно, но се внесе таксата, предвидена по бюджетъ за регистриране на търговските фирми.

4. Тази регистрация ще следва да се публикува въ известията на камарата.

5. Търговецътъ, който мѣсти търговското си заведение, трѣбва писмено да уведоми общината и мѣстното търговско сдружение, където се мѣсти. Сжщото задължение трѣбва да изпълни и тамъ, където е търгувалъ преди прѣмѣстването.

ИНДУСТРИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

На 2 и 3 юний 1939 год., въ Русенската търговско-индустриална камара се е състояла индустриална конференция, въ която сж взели участие: Ат. Атанасовъ, началникъ отдѣлението за индустрия и инж. Г. Пенчевъ, Главенъ инспекторъ по индустрията — отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда; Петъръ Алексиевъ отъ Главната дирекция на статистиката; Ст. Байдановъ — отъ Съюза на българските индустриалци и началницитѣ на индустриалнитѣ отдѣли при т. и. камари: инж. Г. Наумовъ — София, Г. Ангеловъ — Пловдивъ, Ал. Ничевъ — Бургасъ, Д-ръ Н. Караивановъ — Русе и К. Клаевъ — Варна.

На заседанието сж присѣдствували сжщо и г. Минчо Разполовъ, подпредседателъ — индустриалецъ на Русенската търгов.-индустриална камара и г. Ив. Ив. Поповъ — главенъ секретаръ на сжщата.

Поставенитѣ на дневенъ редъ въпроси сж били разгледани въ три заседания, председателствувани отъ г. Ат. Атанасовъ.

По първия въпросъ отъ дневния редъ: „Обекти, време и начинъ на анкетиране индустрията у насъ“, съ били

направени следнитѣ препорѣжки, възприети отъ участвуващитѣ:

1) Нецелесъобразно е да се събиратъ всѣка година сведения за дребнитѣ индустриални заведения — караджейки и бичкиджийници (дѣскорѣзници, заведения за бичене на трупи). Службитѣ трѣбва да концентриратъ вниманието си върху едрата индустрия, като за дребнитѣ заведения сведения се събиратъ еднажъ на 3-4 години, когато Министерството намѣри това за нужно. При мелницитѣ да се събиратъ сведения всѣка година само отъ валцовитѣ мелници, както и отъ каменнитѣ такива, които иматъ поне три чифта камъни и брашноотсѣвни машини.

При бичкиджийницитѣ да се събиратъ сведения всѣка година само отъ онѣзи, които отговарятъ на минималния размѣръ, опредѣленъ съгласно чл. 41 отъ Закона за индустрията.

2) Да се направи възможното за пълното уеднаквяване на формуляритѣ, чрезъ които Министерството и Главната дирекция на статистиката събиратъ ежегодно сведения за дейността на индустриалнитѣ заведения, като се премахне т. н. „съкратенъ формуляръ“.

3) За да се постигне правилно разграничение между индустриалнитѣ и занаятчийски заведения, формуляритѣ за регистриране на еднитѣ и на другитѣ да бждатъ съгласувани, като съдържатъ и данни, по които се извършва самото разграничение.

4) Събирането на сведенията да става въ началото на годината, като това се извърши отъ Главната дирекция на статистиката. Да се взематъ законнитѣ мѣрки, чрезъ които се цели да се получатъ ежегоднитѣ сведения отъ всички индустриални заведения, които сж задължени да даватъ такива.

5) При промѣна на собственика или наемателя на едно индустриално заведение, Министерството да уведомява съответната камара.

6) При промѣни на индустриалнитѣ заведения, решенията на индустриалната комисия да се изпращатъ на Софийската камара, която ще има грижата да ги разпредѣля и изпраща на съответнитѣ камари, споредъ мѣстонахождението на заведенията, въ които се прави промѣната.

7) При премѣстване на индустриално заведение отъ района на една камара въ този на другъ, последната да уведомява онази камара, отъ района на която заведението е било премѣстено.

Като втори и трети въпроси сж били разгледани „монографичното проучване на индустрията ни“ и „индустриална карта на България“, по които сжщо сж били дадени подробни разяснения и препорѣжки.

Ако едно индустриално предприятие бжде закрито или обявено въ ликвидация, или пъкъ бжде прехвърлено въ собственост на друго лице, настѣпилата промѣна трѣбва да се съобщи писмено въ Министерството на търговията, промишлеността и труда — отдѣление за индустрия. Това задължение се отнася както до стария собственикъ на предприятието, тъй и до новия.

Сжщо и когато едно предприятие, съизключение на тия съ сезонно производство, прекрати рвботата за повече отъ три месеца, длъжно е да донесе за това въ Министерството (чл. 22 отъ закона за индустрията).

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДѢЛЪ

Експортенъ институтъ
окръжни, заповѣди и др.

ЗАПОВѢДЪ
№ 160

Въз основа на чл. 2 буква „в“ отъ Правилника за организиране и контролъ на износа на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние

Опредѣлямъ:

износътъ на сливовъ мармеладъ да става въ бурета съ сжщитѣ размѣри, както тия за свинска масъ, яagodовия и други плодови пулпове, опредѣлени съ заповѣдь № № 45 и 66 отъ 1937 година.
София, 3 априль 1939 г.

Министъръ: (п) Ил. Кожухаровъ

ЗАПОВѢДЪ
№ 171

Въз основа на чл. 2 буква „в“ отъ Правилника за организиране и контролъ на износа на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние и съгласно решението на Секционния комитетъ на износителитѣ на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние отъ 27 декемврий 1939 г.

Опредѣлямъ:

сливовиятъ пестилъ, предназначенъ за износъ, да се опакова въ човали отъ по 100 кгр., като пестила предварително добре се обвива въ пергаминава хартия.

София, 12 априль 1939 г.

Министъръ: (п) Ил. Кожухаровъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 236

Въз основа на чл. 2 буква „а“ и въ допълнение на чл. 6 т. т. 12 и 14 ал. II отъ Правилника за организиране и контролъ на износа на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние

ЗАПОВѢДВАМЪ:

да се спазва следното при производството и приготвянето на плодови пулпове за износъ:

1. Пунктове и помѣщения за приготвяне на плодови пулпове:

1. Приготвянето на плодови пулпове за износъ да се извършва само въ декларирани и одобрени отъ Экспортния институтъ помѣщения и пунктове.

2. Всѣка фирма, която иска да узакони и открие пунктове и помѣщения за приготвяне на плодови пулпове за износъ, да се снабди предварително съ разрешение отъ Экспортния институтъ. За целта фирмата подава, най-късно 10 дни преди почване на работата, молба до Экспортния институтъ, въ която указва:

а) мѣстото, гдето ще приготвява плодови пулпове;

б) какви плодове ще приготвява въ пулпъ и

в) лицето, което ще ръководи въ техническо отношение приготвянето на пулпа.

3. Пунктоветъ и помѣщенията за приготвяване на пулпове да се преглеждатъ отъ комисия въ съставъ: председателъ—Главния инспекторъ по контрола на продуктите отъ растителенъ произходъ, или неговъ замѣстникъ, и членове: съответния районенъ инспекторъ на Экспортния институтъ, или неговъ замѣстникъ, съответния контроленъ органъ на Института и представителъ на Сдружението на търговците-износители на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние.

4. Помѣщенията за приготвяне на плодови пулпове да отговарятъ на следнитѣ условия.

а) да сж достатъчно широки, удобни, добре провѣтрими и освѣтлени, за да позволятъ правилната и навременна преработка на плодоветъ;

б) да сж съ цементиранъ подъ, който да позволява основно измиване и редовно поддържане на чистотата;

в) да нѣма въ близостъ до тѣхъ нуждници, поминни ями, обори и др.

г) да сж взети мѣрки за отстраняване на прахъ и калъ около помѣщенията за приготвянето на пулпъ и да се поддържа чистота въ и около тѣхъ;

д) да сж снабдени съ достатъчно чиста вода за пиене и съответни приспособления за измиване на плодоветъ;

е) да иматъ подходящи мѣста за складиране и запазване на прѣснитѣ плодове, празнитѣ и пълни бурета, химикали и пр.

4-а. Пунктоветъ за приготвяне на плодови пулпове да отговарятъ на следнитѣ условия:

а) да бждатъ удобни за естеството на работата и да гарантиратъ една хигиенична преработка;

б) да бждатъ послани съ материали, непозволяващи образуването на прахъ и калъ;

в) да нѣма въ близостъ до тѣхъ нуждници, поминни ями, обори и др.

г) да бждатъ снабдени съ достатъчно чиста вода за пиене;

д) да иматъ подходящи мѣста за складиране на прѣснитѣ плодове, празнитѣ и пълни бурета, химикали и др.

Забележка: Приготвянето на ягодовъ пулпъ се разрешава само въ одобрени помѣщения за плодови пулпове, а приготвянето на кайсиевъ, прасковъ, малиновъ и др. плодови пулпове може да става и въ одобрени пунктове.

5. Фирмитѣ-износители, които сж се занимавали съ износъ на плодови пулпове въ продължение на повече отъ две години, да деклариратъ лицата, които ще ръководятъ въ техническо отношение приготвянето на пулпове въ отдѣлнитѣ имъ помѣщения и пунктове. Останалитѣ фирми износители да представятъ въ Экспортния институтъ списъкъ на ръководителитѣ си, компетентността на които да се преценява, преди одобряването на помѣщенията и пунктоветъ, отъ комисия въ съставъ: председателъ — представителъ на Экспортния институтъ и членове: Инспектора специалистъ по консервно и хладилно дѣло при Института и представителъ на Сдружението на търговците-износители на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние.

6. Пунктоветъ и помѣщенята за приготвяване на плодови пулпове се одобряватъ отъ директора на Експортния институтъ и се вписватъ съ поряденъ номеръ въ особенъ регистъръ следъ представяне на констативенъ протоколъ за състоянието, на пункта или помѣщението, отъ комисията по т. 3-та на тази заповѣдь.

II. Пулпъ отъ ягоди

7. При производството на пулпъ отъ ягоди, съобразно чл. 6. т. 12 отъ Правилника за организиране и контролъ на износа на грозде, овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние и разпореджанията на тази заповѣдь, да се спазва най-точно опредѣленото отъ Директора на Експортния институтъ време за бране и доставяне на ягодитѣ въ помѣщенията за преработка.

8. Приготвяниятъ пулпъ отъ ягоди да отговаря на следнитѣ качествени изисквания:

а) отдѣлнитѣ ягодови плодове да бждатъ приблизително еднообразно кремаво-жълто оцвѣтени и при леко стисване да показватъ съответна еластичностъ;

б) разтворътъ да не съдържа почернѣли отпадъчни части отъ плодоветѣ;

в) да има минимално съдържание на чужди вещества по рефрактометѣра, което ще бжде установено съ допълнителна заповѣдь.

9. Да не се допуска до износъ пулпъ отъ ягоди, който не е правилно подготвенъ и има замърсенъ и каленъ разтворъ, вкусъ и миризъ на запарено или такъвъ, чуждъ на ягодовия пулпъ, плесени, признаци на ферментация и почернѣли плодове.

Да не се допуска до износъ пулпъ отъ ягоди, който е приготвенъ съ калциевъ бисулфитъ или сѣренъ двуокисъ, съдържащи чужди на химическото съединение и вредни примеси, като арсенови съединения и сѣренъ триокисъ.

III. Пулпъ отъ кайсии и зарзали

10. Предназначенитѣ за приготвяване на пулпъ кайсии и зарзали да бждатъ:

а) отъ подходящи сортове, съ характернитѣ имъ цвѣтъ и форма;

б) да сж подходяща зрѣлостъ, не презрѣли и загнили, да сж свежи, здрави, незасегнати отъ болести и неприятели или механически повреди;

в) да сж чисти и незамърсени;

г) да сж очистени грижливо отъ пло-

довитѣ дрѣжки и костилкитѣ, чрезъ раздвояване, съ разрѣзване по рѣба на плода.

11. Предназначенитѣ за преработка въ пулпъ кайсии и зарзали трѣбва, по възможностъ, да сж отъ единъ и сщъ сортъ, голѣмина и цвѣтъ на месото.

12. Консервирането на кайсии и праскови става съ воденъ разтворъ отъ химически чистъ сѣренъ двуокисъ.

13. Приготвяниятъ пулпъ отъ кайсии и праскови трѣбва да отговаря на следнитѣ качествени изисквания:

а) плодоветѣ да бждатъ златисто-жълто оцвѣтени;

б) плодоветѣ да иматъ вкусъ и миризъ, характеренъ на пулпа отъ кайсии, респ. зарзали.

14. Да не се допуска за износъ пулпъ отъ кайсии и зарзали, който не е правилно приготвенъ и има замърсенъ и каленъ разтворъ, вкусъ и миризъ на запарено или такъвъ, чуждъ на кайсиевия пулпъ, признаци на ферментация и почернѣли плодове.

IV. Други плодови пулпове

15. Приготвянето на плодови каши, сокове и др. пулпове за износъ, неупоменати въ тази заповѣдь, може да става само съ предварително разрешение на Експортния институтъ.

V. Опаковка

16. Плодовитѣ пулпове за износъ да се опаковатъ въ нови и чисти бѣчви отъ сухъ и добре приготвенъ джбовъ или буковъ материалъ, при следнитѣ външни размѣри:

Височината—81 см., диаметръ на дъната — 52 см., и диаметръ на срѣдата 62 см., при толерансъ (плюсъ или минусъ) 1 см. Тѣ трѣбва да сж направени отъ джги, дебели най-малко 20 м. м. за буковитѣ и 18 м. м. за джбовитѣ, да бждатъ стѣгнати съ 6 желѣзни обръча, крайнитѣ широки по 4 см., а срѣднитѣ по 3.5 см., като крайнитѣ обръчи се приковаватъ на четири мѣста съ гвоздеи, минаващи презъ обръчитѣ, а срѣднитѣ— съ криви гвоздеи, заковани на по-гъснатата страна на бѣчвата. Чепътъ на бѣчвата трѣбва да бжде покритъ съ прикована тенекена пластинка.

VI. Маркиране

17. Върху капака на бѣчвитѣ да се поставятъ следнитѣ означения:

а) надписа „Bulgaria“

б) фирмата — износителка

- в) пореденъ номеръ на бѣчвитѣ
- г) тегла — нето, бруто, тара, въ килограмми.

София, 5 май 1939 г.

Министъръ: (п) Ил. Кожухаровъ

О К Р Ж Ж Н О

№ 3000

16 май, 1939 г.

Относно амбалажъ.

Презъ последнитѣ години износътъ на овощия и зеленчуци се разви до небивали размѣри. Редомъ съ това, нарастна и производството на амбалажъ, необходимъ за този износъ. Забелязва се, обаче, че засиленото производство на амбалажъ се съпровожда съ едно безспорно влошаване на качеството на употребенитѣ материали и на самата изработка. Недобрия амбалажъ, отъ своя страна, става причина често пѣти за аварирание на транспорта, както и за неподходящото представяне на българскитѣ земеделски стоки на чуждитѣ пазари.

За да се отстранятъ нежеланитѣ послѣдствия отъ употребата на недоброкачественъ амбалажъ, нарежда Ви се, при извършване качествената контрола на изнасянитѣ стоки, да обръщате нарочно внимание върху качеството и състоянието на амбалажа. По-специално, съсредоточете вниманието си върху следното:

1. Амбалажитѣ да бждатъ изготвени отъ новъ, здравъ и сухъ материалъ.

2. Материалътъ да е еднообразно оцветенъ.

3. Амбалажитѣ да сж здраво сковани съ добре прикривени гвоздейчета отъ вътрешната страна; изметнатитѣ, разкрити и разковани амбалажи да се отстраняватъ.

4. Амбалажитѣ да не сж направени отъ отпадъченъ материалъ, съ остатъци отъ кора, съ дупки, цепнатини и др.

5. Амбалажитѣ да сж изготвени най-точно, по размѣритѣ опредѣлени отъ съответнитѣ правилници и заповѣди.

6. Външниятъ видъ на амбалажа да прави добро впечатление по изработка и чистота.

Горното разгласете до всички амбалажни фабрики и работилници, до всичкитѣ износители, тѣхнитѣ пълномощници и въобще до всичкитѣ лица и учреждения, които иматъ връзка съ износа. Предупредете заинтересованитѣ производители на амбалажъ и износители, да

бждатъ особено внимателни при изработката и при приемането на амбалажитѣ, за да не понасятъ чувствителни материални щети при контролата на изнасянитѣ стоки.

за Директоръ: (не се чете)

Мѣстни съобщения

Начинътъ, по който ще се закупува вълната презъ 1939 год.

Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава, че презъ 1939 г. нѣма да се откриватъ специални тържища за вълна. Въ замѣна на това, закупуването на вълна въ всички общини на Царството ще се извършва на опредѣлени отъ общинскитѣ власти мѣста, като претеглянето на вълната ще става отъ общински служащъ, на провъренъ и маркиранъ общински децималъ или сантималъ. (чл. 25 отъ Наредбата-законъ за тържищата и изложбитѣ и чл. 1 отъ Правилника за уредбата и функционирането на тържищата за вълна).

Въ връзка съ това, министерството е наредило на г. г. областнитѣ директори въ страната, да поканятъ всички общински кметове, въ чиито райони се произвежда вълна за продажъ, да опредѣлятъ незабавно мѣстото при общинското управление, гдето ще ставатъ сдѣлжитѣ за закупуването на вълната и гдето ще се извършва претеглянето ѝ по установения начинъ.

Лицата, които продаватъ или купуватъ вълна вънъ отъ опредѣленитѣ съ специална заповѣдъ отъ общинскитѣ власти мѣста, ще се наказватъ съгласно чл. 74 отъ Наредбата-законъ за тържищата и изложбитѣ (Д. в. 219 отъ 28. IX. 1935 г.), съ глоба отъ 50 до 2000 лв., налагана съ заповѣдъ на съответния кметъ, възъ основа на актъ, съставенъ отъ органитѣ на Министерството на търговията, промишлеността и труда, търговско-индустриалнитѣ камари, общинскитѣ и полицейски власти. Глобитѣ до 500 лв. сж окончателни и не подлежатъ на обжалване, а глобитѣ надъ 500 лв. се обжалватъ по реда на углавното сждепроизводство, предъ надлежната сждебна власть, но следъ предварително внасяне на глобата.

Външни пазари

Англия.

Повишение на вноснитѣ мита и акциза на тютюна и тютюневитѣ издѣлия.

Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава, че начиная от 26 април т. г., митата и акцизът на тютюна и тютюневите изделия в Англия са били повишени както следва:

Видове	Мита в шилинги за 1 либра			
	до 25. IV. 1939 год.		от 26. IV. 1939 год.	
	Обикновени	Преферент.	Обикновени	Преферент.
1. Тютюн суровъ, съдържащ 10 и повече либри влага на всеки 100 либри тютюн	9/6	7/5 $\frac{1}{2}$	11/6	9/5 $\frac{1}{2}$
Сжиятъ, съдържащ по-малко от 10 либри влага на всеки 100 либри	10/6	8/2 $\frac{7}{8}$	12/6	10/2 $\frac{7}{8}$
2. Тютюн суровъ, безъ дръжки и жилки, съдържащ 10 и повече либри влага на всеки 100 либри тютюн	9/6 $\frac{1}{2}$	7/5 $\frac{1}{8}$	11/6 $\frac{1}{2}$	9/5 $\frac{1}{8}$
Сжиятъ, съдържащ по-малко от 10 либри влага	10/6 $\frac{1}{2}$	8/3 $\frac{1}{4}$	12/6 $\frac{1}{2}$	10/3 $\frac{1}{4}$
3. Тютюневи изделия: пури	18/1	14/2 $\frac{1}{4}$	20/1	16/2 $\frac{1}{4}$
папирози	14/7	11/5 $\frac{1}{4}$	16/7	13/5 $\frac{1}{4}$
други тютюн. изделия	12/0	9/4 $\frac{7}{8}$	14/0	11/4 $\frac{7}{8}$
Акцизъ				
1. Суровъ тютюнъ, съдържащ 10 и повече либри влага на всеки 100 либри тютюн		7/3 $\frac{1}{2}$		9/3 $\frac{1}{2}$
Сжиятъ, съдържащ по-малко от 10 либри влага		8/0 $\frac{7}{8}$		10/0 $\frac{7}{8}$

От проференциалните мита се ползува само вносият от английските доминиони, колонии и владения.

Германия

Договоръ за уреждане стокообмѣна между Германия и Холандия. На 25 мартъ т. г. е билъ сключенъ договоръ за уреждане стокообмѣна между Германия и Холандия. Предвидъ на това, че отстъпенитѣ на Холандия договорни мита не се различаватъ по размѣръ отъ досега прилаганитѣ, този договоръ не съдържа нищо ново и отъ интересъ за насъ. Заслужава само да се отбележи, че е уговорено, кокошитѣ яйца отъ класата GIC, т. е. напълно прѣсни, сътежестъ 50 — 55 гр. едното (така нареченитѣ обикновени яйца), отъ 1 мартъ до 31 августъ да могатъ да се внасятъ само чрезъ Райхсцелето за яйца, или чрезъ нѣкоя натоварена отъ него организация.

Опредѣлени контингенти на Югославия. Съгласно едно донесение, Германия е опредѣлила следнитѣ контингенти за вносъ на Югославянски стоки, презъ второто тримесечие на текущата година: вина — RM 15 000; кейсии — RM 70.000; череша — RM 70.000; грахъ — RM 30.000; зеленчуци — RM 30.000; зелени пиперки — RM 30.000; ягоди — нищо; домати — нищо.

Медицински билки. Споредъ едно съобщение отъ срѣдата на м. май, напоследъкъ ценитѣ на медицинскитѣ билки въ Германия са се покачили значително. Цената на българския сребристъ липовъ цвѣтъ се е покачила на 125 RM за 100 кгр., вкл. опаковката, сифъ Хамбургъ. Цената на българскитѣ ментови листа, реколта 1938 год., достигнала 220 RM за 100 кгр. сифъ Хамбургъ. Тази цена била за първокачествената стока, сушена на сѣнка, безъ дръжки и цвѣтъ. За второ качество ментови листа, съдържащи въ малкъ процентъ дръжки и цвѣтове, можело да се получи 180 RM за 100 кгр. нето, сифъ Хамбургъ, опаковка въ сандъци.

Протекторатътъ Бохемия и Моравия

Вносиятъ на следнитѣ стоки ще се допуска въ протектората Бохемия и Моравия само следъ предварително разрешение отъ Министерството на търговията въ Прага: срещу $\frac{1}{2}\%$ върху стойността за такса за разрешение вноса — пиперъ, мелласа, тютюнъ (монополенъ артикулъ, чийто вносъ се разрешава отъ Министерството на Финансиитѣ), пшеница, ръжъ, ечемикъ, овесъ, царевича, просо, бобъ, грахъ, леща, фий, оризъ лющень или арпа, грозде, орѣхи и всѣкакви прѣсни овощия, сливи сушени, овоцень мармеладъ, пулпъ и сушеници, лукъ и чесънъ, дини, пъпеши, домати и др. зеленчуци, маково семе, семена цвеклово и арпаджиково, волове, телета, овци и кози, агнета и ярета, свине, птици живи и заклани, яйца, пера и пухъ, масло, свинска и гъша масъ, вино, месо, сирене, овощни и зеленчукови консерви; срещу $\frac{1}{3}\%$ върху стойността за такса разрешение вноса — брашно, трици, кюспе и шротъ; срещу $\frac{1}{4}\%$ върху стойността за такса разрешение вноса — рапица и подобни богати на масло семена; срещу $\frac{2}{10}\%$ върху стойността за такса разрешение вноса — дестилирани спиртни пития; безъ такса за разрешение вноса — соя, картофи, ленено, конопено и др. непоименовани маслодайни семена, мехури и черва, ма-

ково, сусамово, слънчогледово и памучно масло.

Гърция

Сроковете за реализиране на частните компенсации са били изменени както следва: 1. ако титулярът е жител на Атина или Пирея — 30 дни след получаване на разрешителното; 2. ако титулярът е жител на провинциален център — 45 дни след получаване на разрешителното; 3. ако титулярът е жител на селище, в което няма клонон на Гръцката банка — 60 дни след получаване на разрешителното.

Вносът на дървени вжглища. Търговският съветник на Експортния институт в Атина съобщава, че вносът на дървени вжглища в Гърция вече ще се извършва с разрешителни, издавани от Министра на народното стопанство. Досегашният свободен внос, на компенсационни начала, бил премахнат.

Забрана на вноса от България на свини и преживни животни, както и на продукти от животински произход. Гръцкото министерство на външните работи е уведомило Царската легация в Атина, че поради разширението на болестта шалп, вносът от България на свини и преживни животни, както и на продукти от животински произход, с изключение на прясното месо, фуража (слама и сѐно) и разни предмети за оседлаване и впрѣгане, се временно забранява. При все това, допуска се следното изключение: вносът на забранените животни и животински продукти се разрешава, ако се извършва по море, през пристанищата Солун и Пирея, при условие че не произхождат от софийската, пловдивската, врачанската и плѣвенската области и че животните ще бждат веднага заклани в кланиците на Атина, Пирея и Солун.

Допълнителна спогодба между Бълг. нар. банка и Гръцка банка. Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава, че между Българската народна банка и Гръцката банка се е постигнало допълнително споразумение, по силата на което Гръцката банка се е съгласила да отстъпва на Бълг. народна банка следните проценти свободни девизи, произхождащи от внос на български стоки: 1. зърнени храни (само пшеница, царевича и фий) — 100%; 2. масла млѣчни, сирене (бѣло, лакта и др. видове), кашкавал — 35%; 3. добитък — 35%.

Тѣй като, съгласно чл. чл. 10 и 23 от Общата наредба по вноса и износа, Б. н. банка изисква от нашите износители да ѝ отстъпват в свободни девизи: 100% при износ на жито; 30% при износ на царевича и фий; 20% при износ на добитък за клане и 15% при износ на масла, сиренета, кашкавал, реализираната в повече свободна валута при износ в Гърция, а именно: 70% за царевича и фий, 20% за масла, сиренета и кашкавал и 15% за добитък, ще се отстъпва на износителя за компенсиране.

Горното ще се осъществява по следния начин: с получаването на завѣрение от Банк дѣе Гресъ-Атина, на износителя ще се изплаща в лева само процента свободни девизи, определен в Общата наредба по вноса и износа, като остатъкът ще се отнася в завѣрение на блокирана компенсационна сѣтка „свободни английски лири“, на името на износителя, с право да ги компенсира на общо основание, съгласно наредбите на Б. н. банка.

Горното споразумение е влѣзло в сила от 1 юний 1939 г.

Вдига се запрещение относно броя на добитъка, който може да се внесе в Гърция. Съ вербална нота № 12071 /Г/4 от 25 май т. г., грѣцкото Министерство на външните работи е уведомило Българската царска легация в Атина, че се вдига запрещението относно броя на добитъка, който може да се внесе в Гърция. Горното решение не се отнасяло до другите запрещения, формуирани в нотата му № 5388 /Г/ 4-справка бр. 4 на настоящето издание, стр. 33.

Пазарът от 12 — 17 юний.

Пшеница — отбелязва спадане; ромънската била котирана по шил. 98 за тон, сиф Пирея.

Царевича — голѣмо оживление; цените сигнали до шил. 113 за чиквантино и шил. 109 за галфокс, за тон сиф югославянската достигнала до шил. 109 за тон сиф.

Ечемик — липсвал интерес; обемитена стока се котираше 485 драхми оката.

Овес — поради липса на търсене, било отбелязано ново спадане; мѣстната стока се котираше: 4.90 — 5.10 драхми за ока македонска стока, 5.45 — 5.50 за критска и 5.20 — 5.40 за епирска.

Маслинено масло — ценитъ на тържището се запазили на драхми 34 — 34⁵ за I кач.; 31 — 32 за II кач. и 30⁵ за III кач.; сключени били сдѣлки съ Франция по лири стерл. 44 — за тонъ, сифъ Марсилия.

Колофонъ и терпентинъ — значителни сдѣлки съ Италия за колофонъ и съ Германия и Югославия за терпентинъ; цени: 740 драхми за колофонъ Н. I. и 1720 за терпентинъ, на килограмъ нето. Сравнителното повишение на ценитъ се обяснява съ слабата реколта.

Египетъ

Кашкавалъ Пазарътъ е позатегнатъ. Макаръ и още да нѣма довози отъ новата реколта, кашкавалътъ отъ старата реколта намира едва 12 гроша за оката. Цената, която може да се получи днесъ (16. VI) за нова стока, е 11 грошъ. Причинитъ за това спадане на ценитъ трѣбва да се търсятъ: 1. въ спадането на консумацията, вследствие на извънредно високитъ цени въ началото на годината и 2. въ голѣмата разлика между ценитъ на югославянската и българската стока; днесъ югославянския кашкавалъ се продава по 61 — 62 лири тона. Поради високата цена, на която нашитъ мандраджии закупуватъ млѣкото, тази цена е неприемлива за тѣхъ. Положението се още повече влошава и поради обстоятелството, че поради повишеното производство въ Тракия, Македония, Епиръ и Тесалия, Югославия ще бѣде принудена да отправи вниманието си по-настоятелно къмъ Египетския пазаръ. Търговскиятъ съветникъ на Експортния институтъ смѣта, че при най-благоприятния случай ценитъ щѣли да се задържатъ на 12 — 12¹/₂ гроша за оката.

Италия

Търговскиятъ спогодби между България и Италия се разширяватъ и върху Албания. Въ заседанието си на 15 юний т. г., протоколъ № 78, I постановление, Министерскиятъ съветъ е взелъ решение, да разшири търговскиятъ спогодби между България и Италия и върху Албания.

Испания

Относно пазара на яйца. Търговскиятъ съветникъ на Експортния институтъ въ Мадридъ дава следнитъ сведения за състоянието на испанския пазаръ на яйца:

Преди войната, нуждитъ на Испания се покриваха съ 20¹/₁₀ мѣстни и 80⁰/₁₀ чужди яйца. Като се има предвидъ, че като последица отъ войната (разнебитени стопанства, избиване на птици, липса на храна и работна рѣка въ нѣкои области) днесъ мѣстното производство е намалѣло, може да се получи ясна представа за кризата въ придоволствието съ яйца. При днешното положение на нѣщата още по-малко може да се очаква за известни бързи резултати на отдавна проектиранитъ мѣрки за засилване на мѣстното производство.

Известно е, че главната ежедневна храна на испанеца, и особено на мадридчанина, сж яйцата. А настоящето положение на пазара на този артикулъ се характеризира съ обстоятелството, че при една нормална консумация, само на Мадридъ, отъ 1000—1200 каси седмично, днешнитъ довози достигатъ едва 450—500 каси.

Ценитъ на яйцата въ Мадридъ сж опредѣлени отъ властитъ на 5—5²⁰ пезети на едро, за дузина, за да се продаватъ на дребно по 5⁵⁰ пезети. Въ Северна и Северо-западна Испания, отъ гдето се доставятъ яйцата въ Мадридъ, ценитъ на едро били 3.20—3.50 пезети.*) Съмнително е, обаче, дали тѣзи цени ще се задържатъ на това ниво, ако се счита само на мѣстното производство. На първо мѣсто тукъ трѣбва да се има предвидъ, че следъ м. м. априлъ и май мѣстното производство бързо намалѣва, и следъ това, че при днешното положение не може да се взематъ никакви мѣрки за създаването на единъ шокъ, който да покрие нуждитъ до следния сезонъ. При нормални времена, презъ м. май се започва складирването на яйца въ мадридскитъ хладилници, като до края на лѣтото се създава единъ шокъ отъ 200—250.000 плоски каси. При сегашнитъ условия този шокъ може да се създаде изключително чрезъ вносъ.

Въ връзка съ това положение на пазара, заинтересованитъ търговци и тѣхнитъ организации сж направили многократни постѣпки за разрешаването вносъ на яйца срещу девизи или на компенсационни начала. Въпрѣки, че до сега тѣзи

*) Днешниятъ курсъ (25 май) на пезетата е следния: при доброволна продажба на свободни девизи — 53.05 пезети на I английска лира; за износителитъ на испански стоки въ страни съ свободни девизи — 43.45 пезети; Германската марка има само единъ курсъ — 3.45 пезети. Нѣкои връжове смѣтатъ тѣзи курсове за преходни — до стабилизирането на испанската пезета.

пастъпки не сж се увѣнчали съ успѣхъ, всички заинтересовани били на мнение, че разрешението на въпроса се бази поради извънредно голѣмата претрупаност на г. Министра на търговията съ множество стопански въпроси и че при една нова по-енергична акция този вносъ ще бжде разрешенъ, за да се осигури поне отчасти единъ отъ най-търсенитѣ артикули.

Относно пазара на дървени вжглища. Днешното положение на мѣстното производство и търговия на дървени вжглища не се различава отъ това на яйцата—пълна криза въ продоволствието.

Испания е най-незалебената държава въ Европа. Дървени вжглища се произвеждатъ главно въ западната ѝ частъ — Бадахосъ, Касаресъ, Толедо и Саламанка, но количествата сж недостатъчни даже за продоволствието на централна Испания и на нѣкои южни и северни градове. Въ срѣдиземноморската източна частъ — Барселона, Валенция, Аликанте и др. мѣстнитѣ вжглища не проникватъ. Тѣзи области сж се продоволствавали преди войната главно отъ Италия, Корсика, Мароко и др. държави. Сегашното следвоенно положение на пазара на дървени вжглища въ Испания се характеризира съ намалено производство, вследствие на липса на работна ръка, а отчасти и вследствие на унищожаването на нѣкои гори въ провинцията Толедо, и съ пълното изчерпване на всички щокове. Вследствие на това, мѣстното производство презъ настоящия сезонъ едва ли ще достигне нивото отъ преди войната.

Най-усиленото търсене на дървени вжглища въ Испания започва презъ пролѣтътъ и трае до края на есенътъ, понеже голѣма частъ отъ населението, особено бедното, отъ съображения за икономии, приготвява храната си съ тѣхъ.

Въ момента властитѣ сж нормирали ценитѣ на дървениятѣ вжглища на 0.32 пезети за единъ килограмъ на дребно. На тази цена, обаче, търговцитѣ не могли да доставятъ вжглища, защото цената, франко вагонъ производителенъ центъръ, била 250 пезети за тонъ, къмъ които трѣбвало да се прибавятъ: срѣдно 40 пезети за ж. п. транспортъ до Мадридъ; 12 пезети превозни разходи до складовѣтѣ и 5 пезети фира, или общо 307 пезети на едро за 1000 кгр., франко складъ Мадридъ.

Ценитѣ въ Барселона и Валенция били 0.48—0.50 пезети за кгр. на дребно. Въпрѣки по-високитѣ цени, поради липса

на транспортни срѣдства, довозитѣ били слаби.

Що се касае до възможноститѣ за вносъ на наши дървени вжглища, мнението на тамошнитѣ вносители било, че ако ценитѣ на българскитѣ вжглища сж износни, вносътъ имъ въ Мадридъ може да се увеличи значително и да продължи до края на есенътъ, когато бедното население започва да се отоплява съ мангали. Същото се отнасяло и за южна Испания — Севиля, Малага, Кадисъ и др., гдето отоплението съ мангали е най-разпространено. Все пакъ, обаче, за българскитѣ вжглища най-интереснитѣ центрове си оставали Барселона и Валенция, евентуално Малага и Севиля, поради удобния и износенъ морски транспортъ, позволяващъ изнасянето въ насипано състояние, безъ голѣмо трошене.

Сдружението на вносителитѣ на дървени вжглища е направило вече постъпки за увеличение на продажната цена на дребно въ Мадридъ, както и за разрешаването на вносъ отъ чужбина, за да се избѣгне острата криза, която ще настъпи неминуемо следъ бързото изчерпване на мѣстното производство.

За постигнатитѣ резултати и открити възможности ще съобщимъ допълнително, следъ получаването на съответни уведомления отъ страна на търговския съветникъ на Експортния институтъ въ Мадридъ.

Полша

Възможности за вносъ на български домати. Въпрѣки стремежа да удовлетвори нуждитѣ си отъ собствено производство, поради сравнително по-благоприятното географско положение на България, Полша открива известни възможности за пласментъ на наши домати.

Мѣстното производство, въ количество достатъчно да задоволи що-годе вътрешната консумация, излиза едва презъ първитѣ дни на м. августъ. Тазгодишното масово производство можело да се очаква даже къмъ 20 — 25 юлий.

Движение на ценитѣ. Досегашниятъ опитъ показвалъ, че въ началото на м. юний цената на доматитѣ се движела оноло 3.50 — 4 злоти за килограмъ. Къмъ края на м. юлий, при първата поява на мѣстното масово производство, цената спадала къмъ две злоти, а следъ това, съ много по-бързъ темпъ, къмъ края на м. августъ достигала до 10 гроша за I качество и 5 гроша за II качество килограмъ прѣсни домати.

Вносъ отъ чужбина. Холандия се явява първа на полския пазаръ на домати. Веднага следъ нея идва Дания, а къмъ срѣдата на м. юний започва вносътъ на италиянски домати.

Консумативни центрове. Главни консумативни центрове, които биха могли да представляватъ интересъ за нашия износъ, сж Варшава, Катовице, Лвовъ и Луджъ. Споредъ личната анкета на търговския съветникъ на Експортния институтъ, поглъщателната способностъ на Варшава достигала до 3 вагона дневно, при цена около 2 злоти за килограмъ обезмитена стока, отговаряща на 60 гроша франко полска граница.

Споредъ същата анкета, Катовице можель да поеме дневно по два вагона. Търговскиятъ съветникъ смѣта, че ако се явимъ съ дребна и добре опакована стока, т. е. такава, каквато се търси тамъ, ние ще можемъ да задоволимъ нуждитъ на катовицкитѣ вносители и ще ги отклонимъ отъ конкурентнитѣ намъ страни.

Въ Лвовъ бихме могли да пласираме до 1 вагонъ дневно, а въ Луджъ, по два вагона седмично. И въ Луджъ се предпочитали дребни домати, въ добра опаковка.

Юзанси за вносъ. Специални юзанси нѣмало. Били въ сила търсенето и предлагането. Министерството на финанситѣ издало окръжно, съ което забранило на вносителитѣ да преглеждатъ пристигналата стока преди изкупуването на товарителницата и заплащането на съответното мито. По такъвъ начинъ се избѣгвалъ рискътъ, стоката да бжде отказвана подъ разни претексти, каквито случаи е имало въ миналото.

За да се избѣгнатъ каквито и да било неприятности, търговскиятъ съветникъ препоръчва на българскитѣ износители да спазватъ строго следното:

1. Да искатъ винаги писмено потвърждение на поръчкитѣ;

2. Въ фактуритѣ да бжде споменато изрично „за Ваша смѣтка и рискъ“;

3. Продажбитѣ да се извършватъ франко полска граница, което значи, българскиятъ износителъ да носи отговорноститѣ до полската граница;

4. Продажбитѣ да бждатъ извършвани обезателно на твърди цени. За препоръчване е, да не се допускатъ продажби на комисионни начала, за да се избѣгнатъ евентуалнитѣ неприятности за износителя.

Сумитѣ, постъпили за смѣтка на български износители, ще бждатъ веднага превеждани. Блокиране ще се допуска

само отъ търговския съветникъ, който може, въ съгласие съ износителя, да прави удобрения за евентуални аварии.

Възможности за вносъ на български домати. По събрани сведения по частенъ редъ, досегашнитѣ вносители на домати въ Полша сж получили много ограничени контингенти. Предвидъ на това, по-голтѣ фирми вносителки проявявали голѣмъ интересъ къмъ българското производство. Моментътъ се явява много благоприятенъ, но за да можемъ да заздравимъ позицитѣ си като доставчици, трѣбва да избѣгнемъ грѣшкитѣ отъ миналото. Презъ 1935 година е билъ направенъ вносъ на български домати въ Полша, но поради недостатъчно проученитѣ изисквания на полския пазаръ, това е останало само единъ несполучливъ опитъ. Доставенитѣ тогава домати били недобре сортирани, лошо опаковани, ржбести и извънредно едри, съасемъ неподходящи за полския пазаръ. За да заздравимъ позицитѣ си, полскитѣ консуматори трѣбва да намѣрятъ въ нашитѣ домати продуктъ напълно отговарящъ на тѣхния вкусъ. Съ огледъ на това, българскитѣ износители трѣбва да спазватъ най-строго следното:

Доматитѣ трѣбва да бждатъ обезателно отъ холандско семе или да сж типъ холандски домати, т. е. дребни — 12—14 бройки въ килограмъ, обли, не ржбести, опаковани подходяще. Едритѣ домати не сж пригодни за полския пазаръ, защото, при високата пазарна цена и при тегленето на малки количества при дребнитѣ продажби, се манипулира трудно съ тѣхъ. Както казахме и по-горе, това се отнася особено за Катовицкия и Луджския пазари. Търговскиятъ съветникъ препоръчва, при нареждането на домати въ щайги (отъ по 5 кгр. нето) да се възприеме практиката на холандцитѣ и италянциитѣ, като поставя между двата реда домати пергаминова хартия, предотваща отъ заразяване единъ редъ отъ другъ.

Вносители. По-добри вносители на овощия и зеленчуци въ Полша сж следнитѣ:

Warszawa:

1. Gustav Orfinger — Pl. Zelazna Brama 4
2. Cr. Czaban — Ptasia 2
3. P. Zimelman — Ptasia 4
4. C. Ulrich — Ceglana 11
5. Adolf Gothelf — Ptasia 4
6. Ch. Flancreich — Przechodnia 4
7. S. Porcelina — Ptasia 4
8. Bracia Miller — Ptasia 4

Kattovice:

1. A. Hochbaum i s-ka — Mlynska 22
2. Sleska Centrala Owocow — Mlynska 20
3. Fr. Vogt — Mlynska 14
4. M. Friedrich — Mlynska 19
5. Abr. Laufer — Stawowa 20

Lwow:

1. B. i M. Malerman — Kazimierza W 4
2. Dawid Rothbaum — Owocowa 8

Ludz:

1. Sz. Ekstejn i s-ka — Pl. Boernera 10

Търговският съветник на Експортния институт препоръчва, при влизане във връзка с нови фирми, българските вносители да се отнасят за референции до него. Независимо от това, съ оглед да осигури по-добрата защита на интересите на българските износители, търговският съветник препоръчва да му се пращат преписи от размянената кореспонденция. Всички необходими за износа документи: фактура, завърена от Полско-българската търговска камара в София; свидетелство за произход, издадено от митническите власти, надлежно подписано, подпечатано, без изтривания и поправки, съ данни абсолютно идентични на фактурата, тръва да бъдат дадени във пълна изправност. Документите да се прилепват здраво към товарителницата, а не към фактурата.

Държавен вестник

Брой 107 — Правилник за събиране и разходване на сумите за доставка на книги, съгласно Закона за народното просвещение, правилника за Народната библиотека и Закона за депозиране на печатни и литографни произведения в народните библиотеки.

Бр. 110 — Закон за изменение наредбата-закон за основаване на задължителна взаимоспомагателна посмъртна каса на българските търговци.

Наредба № 3338 на отделение за обществени грижи. Еднодневният доход на всички дружества, съюзи, предприятия и др. юридически лица да се внася от управителите им съвети в 10-дневен срок от приемане на баланса от годишните им събрания, които се свикват най-късно до 1 юний. Когато годишното събрание е свикано между 20 и 31 май, внасянето на еднодневния доход тръбва да стане до 1 юний.

Бр. 111 — Правилник за учебниците и учебните помагала в народните училища.

Бр. 112 — Осмо допълнение на общата наредба по вноса и износа. Въвждеще, износът на по-долу посочените артикули да се допуска при 100% компенсация само за страни със свободни валути, вкл. Белгия, Холандия и Франция:

1. трици, стара реколта, при условие че износът ще се извърши най-късно до 1 август 1939 год;

2. вълнени платове, съ примесъ на чуждестранна вълна;

3. беконъ и 4. каучукови изделия.

Бр. 113 — Окръжна наредба № 83-А относно приспадането или връщането на акциза на изнесените за чужбина вина, гроздова каша и мъст, и спиртни напитки. Износителят или притежателят на казаните продукти е длъжен, най-късно до три месеца от датата на износа, да поиска съ писмено заявление от Министерството на финансите — отделение за д. п. а. и за акцизите, да се приспадне или върне акциза, като представи нужните за това документи. Въ противен случай, акцизът се събира на общо основание. Подробности в Държавен вестник.

Бр. 114 — Правилник за събиране и внасяне въ приходъ на държавното съкровище приходите за кинопросвета при М-во на народното просвещение.

Бр. 115 — Окръжна наредба № 84-А, относно намаляването или връщането на акциза върху градобитния материал от реколта 1938 год. Определя процедурата, по която ще става намаляването или връщането: 1. за производителите-лозари, декларирали градобитен материал на свое име; 2. за прекупчиците търговци, закупили градобитен материал; 3. закупуване от държавата ракити, добити от изваряването на градобитен материал. Подробности в Държавен вестник.

Бр. 116 — Заповед № 1219, относно цената на вълната. Съгласно споразумението, постигнато въ специално назначената за целта комисия, г. Министерът на търговията, промишлеността и труда нарежда: 1. Вълната, добита въ Бургаска, Шуменска и Старо-Загорска административни области, изключая каракачанската вълна, да се продава по минимална цена 42 лв. за килограм; 2. Купувачите на вълна — търговци и индустриалци — да се съобразяват съ тая минимална цена, като имат предвид, че тя, въ тоя размер, тръбва да се получи от самия овцевъд-вълнопроизводител; 3. Общинските управления въ посочените области

да следят за съблюдаването на така определената минимална цена при покупко-продажбите на вълна във техните общини.

Бр. 117 — Протоколъ отъ 27 мартъ т. г., за определяне на максималните цени на доставките и работите, въ връзка съ пристанищните строежи по Дунава.

Протоколъ отъ 25 мартъ т. г., за определяне на максималните цени за доставките и работите, въ връзка съ пристанищните строежи въ Варна.

Протоколъ отъ 1 априлъ т. г., за определяне на максималните цени на доставките и работите, въ връзка съ пристанищните строежи въ Бургасъ.

Бр. 119 — Заповѣдь № 53 на Дирекцията за размѣра на товарните такси да се впише, въ класъ I, и естественъ бариевъ сулфатъ.

Бр. 122 — Девето допълнение на общата наредба по вноса и износа. Износътъ на потащъ да се допуска при 100% компенсация за страни съ свободни девизи, включително Белгия, Холандия и Франция.

Бр. 123 — Таблица за продажните цени на производитѣ на Държавното трудово горско стопанство „Тича“, гара Доленъ Чифликъ.

Бр. 124 — Окръжна наредба № 17-0 Дава разяснения по нѣкои въпроси, въ връзка съ приложението на Закона за опрощаване на глоби, лихви и неиздължения по разни закони — д. в. бр. 73 отъ 1939 год.

Бр. 126 — Постановление на Министерския съветъ № 1036. Валидността на XIV постановление на Министерския съветъ, отъ 25 юний м. г., съ което митото на албумина се опредѣли на 20% отъ стойността му, се продължава до 1 юлий 1940 година.

Бр. 128 — Наредба „Г“ за събиране подобрени сортове пшеници и др. семена, както и раздаването имъ за посѣвъ на земеделските стопани.

Бр. 129 — Решение относно допълненията и уясненията къмъ постановленията на взетото решение на 18 априлъ 1939 год., по трудовитѣ условия и минималните заплати на служителитѣ въ кооперативнитѣ предприятия въ цѣлата страна.

Бр. 130 — Окръжна наредба № 98-А. Дава допълнителни нареждания по прилагането на чл. 3 отъ Наредбата-законъ за засилване на държавните приходи, относно освобождаването отъ такса върху фактурната стойност (по Н. з.

за засилване държавните приходи) на стокитѣ, доставени за нуждитѣ на държавни учреждения.

Бр. 131 — Окръжно № 15028. Разрешава се вноса безъ мито и разпространението на одобрения отъ Земеделския испытателенъ институтъ изкуственъ комбиниранъ торъ „нитрофосъ“. Последниятъ трѣбва да съдържа следните минимални количества хранителни вещества: 1. амоняченъ азотъ — 20%; 2. фосфорна киселина — общо количество — 50,5% и 3. разтворима въ вода фосфорна киселина 45%.

Бр. 134 — Окръжно № II-11879 на М-вото на търговията, промишлеността и труда. Одобрява се решението на Индустриалния съветъ по прилагането на чл. 13 отъ закона за индустрията, споредъ което, при обявена обща преситеностъ въ едно производство, отдѣлните заварени заведения могатъ да се премѣстватъ отъ едно населено мѣсто въ друго, безъ да се преценяватъ отдѣлните райони по отношение на по-голѣма или по-малка преситеностъ отъ такива заведения.

Бр. 136 — Указъ № 18 отъ 15 юний 1939 год. Одобрява се VII постановление на Министерския съветъ отъ 13 юний 1939 год., съ което се отмѣнява забраната износа на ечемика, фия и овеса, направена съ Указъ № 6 отъ 18 юлий 1938 г.

Бр. 137 — Протоколъ отъ 1 юний 1939 год. Опредѣлятъ се такситѣ за замръзване, охлаждане и съхраняване на млѣкото, каймака, риба, солень хайверъ, рибено масло и др. рибни продукти, както цената на леда, произвежданъ въ държавните хладилници въ Варна и Бургасъ.

Правилникъ за приложението на закона за увеличението производството на фуража, лена, ръжта и картофитѣ.

Окръжно № 6569 на М-вото на войната, относно военния данъкъ. Понаже съ Закона за опрощаване на глоби, лихви и неиздължения по разни закони (д. в. бр. 73) крайниятъ срокъ за доброволното изплащане на всички закъсѣли прѣвки данъци се опредѣли на 31 октомврий 1939 г., и окончателното уреждане на военния данъкъ отъ страна на всички неизправни служители въ държавни, държавно-автономни, автономни, общински и обществени учреждения, както и на стопанитѣ и служащитѣ въ всички занаятчийски и др. работилници, търговски магазини, складове, кантори, бюра, вкл. адвокатски, ходоатайски и др., индустриалнитѣ заведения

отъ всъкакъв размъръ и въобще каквито и да било предприятия съ стопанска целъ, се отсрочва до тази дата — 31 октомврий 1939 година.

Окръжно № II-39-12142 на М-вото на търговията, промишлеността и труда. Измѣнява се точка I-5 отъ окръжно № II-39-3172 (д. в. 45 отъ т. г.), както следва: отдѣлението за индустрия ще издава разрешения за вносъ на ленени прежди за обущарство и сарачество, внасяни отъ странство въ форми за ръчна продажба (макари, кълбета, книжки, картончета—изключая кройцшпули и копси) визирани въ забележката къмъ ст. 373 отъ вносната митнишка тарифа, безъ да внася въ комисията всѣко отдѣлно искане.

Пояснява се сжщо така, че ленени прежди и ленени конци не сж едно и сжщо нѣщо. Конецътъ се отличава съ особената изработка на състава — осукани заедно двойки и тройки — и по начина на пресукването; единичнитъ, както и обикновено осуканитъ двойки, тройки, четворки и пр., не се считатъ за конци. Това трѣбва да се има предвидъ при предявяване искането за вносъ.

Окръжно № VII-4965. Въ връзка съ чл. 3 отъ Закона за опрощаване глоби, лихви и пр., несвоевременно удържанитъ и внесени суми за ж. п. данъкъ се уреждатъ безъ глоби, ако се отчетатъ до 31 октомврий т. г.

Бр. 138 — Наредба за подпомагане построяването на модерни тютюневи сушилни.

Бр. 139 — Заповѣдь № 1577 на г. Министра на търговията. Цената на конопенитъ върви за сноповръзачки се определя до 33 лв. килограмъ, франко фабриката.

Наредба за закупуване семена за посѣвъ презъ 1940 г. Опредѣлятъ се количествата семена отъ разнитъ видове, които Б. з. к. банка ще закупи, както и ценитъ, които тя ще плати. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 140 — Измѣнение на правилника за желъзобетоннитъ строежи въ Царство България, отъ 27 септемврий 1934 г.

VII постановление на министерския съветъ. Одобрява се решението за уреждане на трудовитъ конфликти и размѣра на минималнитъ надници на тютюноработничитъ отъ тютюноманипулационнитъ центрове въ страната.

Обявление № 9766 на Б. Н. Б. Всички вносители, които иматъ задължения къмъ югославянски фирми, отъ редовенъ контингентенъ вносъ на югославянски стоки,

най-късно до края на месецъ юний т. г. да направятъ исканията си предъ клоноветъ и агентуритъ на Б. н. банка за изплащането на тѣзи задължения. Исканията да се придружаватъ отъ редовно завърени отъ българската митница фактури, вносна митническа декларация или квитанция, банково разрешение за вносъ и свидетелство за югославянски произходъ на внесената стока.

Бр. 142 — Наредба за построяване на модернитъ винарски изби отъ Б. З. и К. Банка, които ще се предаватъ на лозаро-винарски кооперативни сдружения за ползуване, срещу дългосрочно погасяване.

Търсения и предлагания

Albert Padberg Wupertal — Sonnborn, желае да влѣзе въ търговски връзки съ български вносители на пишущи машини и канцеларски потребности.

Salem Frères, Thessaloniki, B. P. 42, желае да влѣзе въ търговски връзки съ български износители на зърнени храни.

Mario M. Covo — Thessaloniki, B. P. 28, желае да влѣзе въ търговски връзки съ български износители на тиквено семе; бобъ, леща и млѣчни произведения.

Heinrich Lussow — Frankfurt a/M., желае да влѣзе въ търговски връзки съ български износители на сурови агнешки ярешки и овчи кожи.

The Finance Insurance & Mercantile Co — Schanghai, 9, Quai de France, желае да влѣзе въ търговски връзки съ български износители на тиквено семе.

Noon Karan Kedia, exporters & importers, manufacturers representatives, bankers, merchants & commission agents — Delhi, India, желае да влѣзе въ връзка съ български вносители и износители, заинтересовани въ търговията съ Индия.

Frankl V. Frigyes, Budapest, V., Gróf Klebelsberg — u. 6. Въ връзка съ политическитъ събития въ Централна Европа, които сж заставили много фабриканти да закриятъ предприятията си, и съ огледъ на желанието на други страни-вносителки на индустриални произведения, да намърятъ работа за своето население въ нови фабрични производства, горната фирма желае да влѣзе въ връзка съ лица, които биха желали да устройатъ нови индустриални предприятия и да взематъ участие въ тѣхъ.

Banque de Salonique — Thessaloniki, желае да влѣзе въ връзка съ български износители на тиквено семе.